

בג"ץ 5887/17

קבוע לדיון 25.7.17

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

1. אחמד מוסא ג'בארין

2. אחמד מפדל ג'בארין

3. אחמד ג'בארין

על ידי ב"כ עוה"ד חסן ג'בארין ו/או מוחמד בסאם ו/או פאדי ת'ורי
ו/או מונא חדאד ו/או סוהאד בשארה ו/או סאוסן זהר ו/או
מיסאנה מוראני

מעדאלה: המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
ת"ד 94, חיפה; טלפון: 04-9501610; סלולרי: 052-5759086

העותרים

נ ג ד

1. משטרת ישראל

2. המחלקה לחקירת שוטרים

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טלפון: 02-6466590; פקס: 02-6467011

המשיבים

הודעה מטעם המשיבים

1. המדינה מתכבדת להגיש הודעה מטעמה לקראת הדיון הקבוע בעתירה שבכותרת, זאת בשים לב לאמור בדיונים שהתקיימו בפני בית המשפט הנכבד (כבי' השופטים י' דנציגר, ד' ברק-ארז, ד' מינץ) בימים 23.7.17 ו-24.7.17.
2. כזכור, הסעד העיקרי המבוקש בעתירה הוא זרישת העותרים כי ימסרו להם בהקדם האפשרי "גופות שלושת הבנים שלהם על מנת להביאם לקבורה לפי מסורתם ואמונתם של בני משפחותיהם" (להלן – "הסעד הראשון");
3. בתגובתה לעתירה מיום 23.7.17, הציגה המדינה את מקור הסמכות הנתונה למדינה בענייננו, כדלקמן:

"סמכותה של משטרת ישראל להתנות, בהתאם להנחיית הדרג המדיני, את מסירת גופות בני העותרים למשפחותיהם בתנאים מגבילים, נובעת מאחריותה של משטרת ישראל לקיום הסדר

הציבורי ובטחון הנפש והרכוש, המעוגנת, בין היתר, בסעיפים 3 ו-4 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971. לשם מילוי התפקיד האמור, נתונה לשוטרים הסמכות לקיים סדר בכל מקום שיש לציבור גישה אליו, וכן למנוע הפרעות בשטחים ציבוריים (סעיף 5(1) ו-2 לפקודה)".

4. לאור הערות בית המשפט הנכבד בדיונים שהתקיימו בימים 23.7.17 ו-24.7.17, נמצא כי יש מקום להרחיב במסגרת הודעה זו, ככל שמסגרת הזמנים הנתונה מאפשרת זאת, בדבר סמכותה האמורה של משטרת ישראל, ועל רקע כך נפרט כדלקמן.

5. ראשית, הערה מקדמית: נבקש לחדד ולשוב על שכבר צוין מספר פעמים עד כה; ההחלטה המינהלית הנתקפת בענייננו איננה סירוב להשבת הגופות מושא ענייננו; ההחלטה המינהלית הנתקפת בענייננו היא ההחלטה למסור את גופות המתבלים למשפחותיהם לשם קבורתן בהקדם אפשרי, זאת בכפוף לתנאים מגבילים שייקבעו על ידי גורמי הביטחון, והנוגעים לאופן קיום הלוויות.

לעמדת המדינה, לאופיה של ההחלטה המינהלית הנתקפת בענייננו ישנה השלכה כבדת משקל הן על שאלת היקף הסמכות הנתונה למשטרת ישראל בענייננו, הן על שאלת סבירותה ומידתיותה של ההחלטה ושל התנאים לקיום ההלוויות כפי שנקבעו במסגרתה.

ועתה – לגופה של טענת הסמכות.

סמכות המשטרה לעשות כל פעולה הדרושה באופן חיוני

6. נתחיל בהוראת סעיף 4 לפקודת המשטרה, המקנה לשוטר סמכות לעשות כל פעולה הדרושה באופן חיוני לצורך הצלת הנפש או הרכוש, שהוא מקור הסמכות מושא ענייננו:

"4א. (א) מצא שוטר כי קיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש, רשאי הוא – להורות לכל אדם הנמצא באזור או במקום שבו קיים החשש האמור, הוראה סבירה הדרושה באופן חיוני לשם הצלת הנפש או הרכוש או למניעת הפגיעה, ובכלל זה להורות על מניעת גישה לאזור או למקום, או יציאה ממנו;

(3) לצורך הצלת הנפש או הרכוש –

(א) להיכנס לכל מקום שהכניסה אליו דרושה באופן חיוני ולהשתמש בכוח סביר כלפי אדם או רכוש לצורך ביצוע סמכות הכניסה כאמור, ובלבד שהשוטר זיהה עצמו לפני מי שנמצא במקום והודיע לו את המטרה שלשמה נדרשת הכניסה, ביקש את הסכמתו לכניסה והזהירו כי יש בכוננתו להשתמש בכוח לצורך הכניסה; חובת הזיהוי, ההודעה והאזהרה כאמור לא יחולו אם נוכח השוטר לדעת כי לא נמצא איש במקום;

(ב) לעשות כל פעולה הדרושה באופן חיוני, ולהשתמש בכוח סביר כלפי אדם או רכוש לצורך ביצוע פעולה כאמור [ההדגשה הוספה – הח"מ].

סעיף זה מוגבל למצבים יחודיים שבהם מתקיים חשש ממשי לבטחון הנפש והרכוש, ומאפשר לשוטר לעשות כל פעולה הדרושה באופן חיוני למניעת החשש.

7. נזכיר כי סעיף זה נחקק במסגרת החוק לתיקון פקודת המשטרה (תיקון מס' 19) התשס"ה-2005, שעסק בעיקרו בסמכויות המשטרה לטיפול באסונות המוניים. ההסדר שבסעיף זה ביקש להתמודד עם מצבים ברמת חומרה גבוהה יחסית שאינם בגדר אסון המוני. הסמכויות לשוטרים לטפל באירועי אסון המוני הוסדרו בסעיף אחר - סעיף 190 לפקודת המשטרה.

לעניין זה נאמר בהצעת החוק:

"הסדרה מפורטת של סמכויות השוטר בעת אירוע אסון המוני על פי הפרק החדש המוצע, מחייבת הבהרה בחוק של סמכויות השוטר בעת אירועים אחרים שיש עימם חשש ממשי לפגיעה חמורה בבטחון הנפש או הרכוש כגון תאונות דרכים, אירועי חטיפה, חשש להתאבדות וכדומה, אף אם מחמת היקפם אינם עולים כדי אסון המוני.

גם אירועים מסוג זה מחייבים מתן סמכויות לשוטר לתת הוראות לאנשים מן הציבור לשם שמירה על שלומם וחייהם או רכושם. כיום נעשה שימוש בסמכויות כאמור על דרך פרשנות וכנגזר מההגדרה כללית של תפקידי המשטרה. מוצע לעגן סמכות זו מפורשות בחוק [הדגשות הוספו - הח"מ]"

(הצעות חוק הממשלה, י"ב בתמוז התשס"ה, 194, 19 ביולי 2005)

8. כעולה מדברי הסבר אלה, בניגוד למצב שקדם לו בו פעלה המשטרה מכוח סמכויותיה הכלליות, הסעיף נועד לתת סמכות מפורשת להתמודדות עם מצבים כגון אלה המפורטים בדברי החסבר. אל מול רף החשש הגבוה שמהווה תנאי להפעלתו, נקבע כי השוטר יוכל לפעול באופן רחב יחסית ויוכל לעשות "כל פעולה הדרושה באופן חיוני". מטבע הדברים סבירות הפעולה תיבחן אל מול טיב הסיכון והתאמתה אליו.

9. על רקע הסיכונים שהוצגו לבית המשפט הנכבד, עמדת המדינה היא כי במקרה בו יתקיימו הלווייתיהם של בני העותרים ללא הנגבלות המשטרותיות שהוצגו, קיים חשש ממשי לביטחון הנפש והרכוש. זאת ועוד, כאמור בתגובת המדינה בעניין עליאן שזכרה בתגובת המדינה בענייננו, מטרת התנאים המגבילים במקרים דוגמת ענייננו, היא בין היתר, למנוע מצב בו קבורת מחבלים תהפוך למסע להאדרת שמם ומעשיהם הרצחניים של המחבלים אלה, באופן העלול להוביל לחיקוי מעשיהם, ובאופן העלול להוביל להפרות סדר אלימות וכיו"ב. על מנת למנוע סיכונים אלה רשאית המשטרה להציב תנאים מגבילים לקיום הלוויית ולצורך כך לעכב את החזרת הגופות לצורך קיום לוויית בתנאים מגבילים מכוח סעיף 4א(א)(3)(ב) וזאת עד להתקיימותם של העיתוי והנסיבות המתאימים שיבטיחו את צמצום הסיכון.

10. נזכיר כי כבר נקבע בעבר בפסיקת בית המשפט הנכבד לגבי סעיף 4א :

"סמכותה של משטרת ישראל למנוע כניסת מבקרים ומתפללים להר הבית בהתקיים סכנה קרובה לוודאי לפגיעה קשה בביטחון הציבור, נובעת מתפקידה המובהק של המשטרה "בקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש" (סעיף 3 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: פקודת המשטרה או הפקודה)). לשם מילוי התפקיד האמור, נתונה לשוטרים הסמכות לקיים סדר "בכל מקום שיש לציבור גישה אליו" וכן למנוע הפרעות בשטחים ציבוריים (סעיף 5(1) ו-2 לפקודה). לאחרונה, במסגרת תיקון תשס"ה לפקודת המשטרה, אף עוגנה במפורש סמכותם של שוטרים להורות על מניעת גישה לאזור או למקום בהתקיים "חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש" (סעיף 4א לפקודה). בהתחשב בהוראות-חוק אלה, מוסמכת המשטרה לאסור על כניסה להר הבית או להגבילה בתנאים. בין היתר, מוסמכת המשטרה במקרים מתאימים גם לצמצם את האיסור על עלייה להר הבית ולהגבילו לאנשים מסוימים בלבד, והכל לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונו".

ראו: דברי כב' הנשיאה ד' ביניש בבג"ץ 4776/06 גרשון סלומון נגד מפקד מחוז ירושלים.

ראו עוד: רע"א 2063/16 הרב יהודה גליק נ' משטרת ישראל:

"כט בענייננו, סמכות המשיבה למנוע כניסת מבקרים ומתפללים להר הבית בהתקיים סכנה קרובה לוודאית לפגיעה קשה בביטחון הציבור, מקורה בתפקידה המובהק שהוא "קיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש", כאמור בסעיף 3 לפקודת המשטרה. לשם מילוי תפקידם, נתונה לשוטרים הסמכות לקיים סדר בכל מקום שיש לציבור גישה אליו ולמנוע הפרעות בשטחים ציבוריים) סעיפים 5(1) ו-2 לפקודת המשטרה; ראו בג"ץ 4776/06 גרשון סלומון נ' מפקד מחוז ירושלים [פורסם בנבו] (2006) [להלן עניין סלומון] (סעיף 4א לפקודה אף מעגן את סמכותם של שוטרים להורות על מניעת גישה לאזור פלוני או למקום פלוני בהתקיים "חשש ממשי לפגיעה בביטחון הנפש או הרכוש". בהתאם לאלה, מוסמכת המשטרה לאסור את הכניסה להר הבית גם מאנשים מסוימים, בהתקיים התנאים הקבועים בפקודה [ההדגשה הוספה – הח"מ]."

כן ראו: בג"ץ 5403/11 גרשון סלומון נ' ניצב ניסו שחם:

"מכוח סמכויות שהוקנו לה בפקודת המשטרה) נוסח חדש), תשל"א-1971 (להלן: הפקודה) (משטרת ישראל היא המופקדת על הסדר הציבורי ועל ביטחון הנפש והרכוש בתחומי המדינה. לשם מילוי תפקידה כאמור, נתונה למשטרה סמכות לקיים סדר בכל מקום שיש לציבור גישה אליו וכן למנוע הפרעות בשטחים ציבוריים) (סעיף 5(1) ו-2 לפקודה). במסגרת תיקון תשס"ה לפקודה, אף עוגנה במפורש סמכותם של השוטרים להורות על מניעת גישה לאזור או למקום בהתקיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש) סעיף 4א לפקודה). כאמור, נדרשת התאמה בין עוצמת הפגיעה למידת ההצדקה לה, זאת נוכח הפגיעה בזכויות יסוד הכרוכה בהטלות איסורים והגבלות".

11. למעלה מן הצורך נדגיש כי השימוש בסמכות האמורה על ידי משטרת ישראל נעשה במשורה, מתוך ריסון עצמי ובמקרים יוצאי דופן בלבד. עמדת המדינה היא כי מקרה דוגמת ענייננו, על נסיבותיו הקונקרטיות ועיתויו הייחודי, בשים לב לסכנת ההתלקחות החורגת מהמעגל המצומצם של האזור הפיזי בו צפויות להיערך הלוויות (הכל בהתאם לאמור בתגובת המשיבה) – אכן עונה להגדרת מקרה יוצא דופן שכזה; לשון אחר – היקף הסמכות וגדרי התפרשותה של הוראת החוק המפורשת מושא ענייננו, צריכים להיבחן על רקע נסיבות העניין, ונסיבות ענייננו אכן מביאות לכדי מסקנה כי האמצעי הנבחר בא בגדרי היקף הסמכות הנתון.

12. נדגיש, כי האיזון המבוצע בעת קביעת התנאים המגבילים לקיום הלוויות, הוא בין שמירת הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש מחד גיסא, לבין כבוד המת ומשפחתו מאידך גיסא (אף במקרים בהם בוצעו פיגועי טרור חמורים במיוחד). לעמדת המדינה, התנאים שהוצבו על ידי המשטרה לקיום הלוויות, מאפשרים מתן מענה לכבוד המת ומשפחתו במלואו, ובוודאי, למצער, לליבתן של הזכויות האמורות, לרבות מתן מענה לסממנים המשפחתיים והדתיים הנדרשים לשם מתן מענה לזכויות אלו. לעמדת המדינה, הפערים שגותרו בין העותרים למשיבים במסגרת המגעים שנתקיימו בסיועו של בית המשפט הנכבד, אינם פערים המבטאים פגיעה בכבוד המת ומשפחתו, ובוודאי שאינם בליבתן של זכויות אלו אלא פגיעה באופיו הציבורי של האירוע ובהיקפו – סוגיה שחורגת מגדרי כבוד המת ומשפחתו, ובוודאי מגדרי ליבת זכויות אלו כאמור – אלא עלולים לבטא פגיעה באינטרסים אחרים שעליהם לסגת בנסיבות ענייננו מפני הצורך בשמירת הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש. זוהי מהות האיזון שנעשה בענייננו, ולעמדת המדינה איזון זה הוא ראוי, ואין מקום להתערב בו, הן במישור הסמכות, הן במישורי הסבירות והמידתיות; הדברים נכונים באשר לתנאים שהוצבו על ידי המשטרה אף בשלבים קודמים של המגעים עם העותרים, ועל דרך קל וחומר הם נכונים בשים לתנאים הנוכחיים שהוצבו לאחר סיועו של בית המשפט הנכבד בניהול המגעים.

13. זאת ועוד: עיקר ענייננו הוא בהצבת תנאים מגבילים לקיום הלוויות, ובכך אף עסקו סלעי המחלוקת במהלך הדיונים בעתירה; הסמכות לעכב את השבת הגופות בענייננו, היא סמכות נלווית לסמכות האמורה, שהרי ברור כי אילולא תעוכב השבת הגופות, והן תימסרנה באופן מיידי ללא הצבת תנאים מגבילים, תתאיין מאליה הסמכות להציב תנאים מגבילים לקיום הלוויות, ושיקול הדעת של המשטרה בהפעלת סמכות זו יישלל לחלוטין.

בהקשר זה, נייחד מספר דברים לסוגיית חשיבות הפעלת הסמכות לשם פעולה מראש להימנעות מהגעה למצבי התרחשות סיכון:

על מנת להימנע מהתרחשותם בפועל של מצבים שמסכנים את הציבור, יש והמשטרה פועלת מראש על מנת לצמצם את פוטנציאל התרחשות הסיכון. זאת באמצעות מתן הוראות, קביעת תנאים והגעה להסכמות מתאימות עם בעלי העניין הרלבנטיים. במקרים

כאלה המשטרה אינה מאפשרת הסלמה של המצב ומימוש הסכנה הנשקפת לשלום הציבור, אלא מעדיפה, לטובת האינטרס הציבורי, להגיע מראש להסדרים מתאימים לצמצום פוטנציאל הסיכון, תוך מתן הוראות הידברות ומשא ומתן עם בעלי העניין, והכל כחלק מאחריותה לשמירה על ביטחון הנפש והרכוש ולמניעת ביצוען של עבירות.

חוקיותם של הסדרים ותנאים אלה תיבחן, בעיקרה, במישורי הסמכות והמידתיות, בשים לב לטיב הזכויות העומדות על הפרק, כאשר מנגד לזכויות הפרט עומדת התכלית של מניעת סיכון נוסף לציבור, ולביטחון הנפש והרכוש.

הצבת התנאים מראש, כפי שנעשה בנסיבות ענייננו, מאפשרת מניעת שימוש בסמכויות הפוגעניות יותר לבצע כל פעולה, לרבות פעולות של שימוש בכוח, שמוקנות לה מכוח הדין במצבים של חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש. ככל שמידת הסכנה הממשית גוברת, כך תיטה המשטרה להפעיל את הסמכויות הפוגעניות יותר הנתונות לה מכוח הסעיף, אולם בענייננו סבורה המשטרה כי טוב וראוי יהא לפעול בדרך של הצבת תנאים מגבילים מראש לקיום ההלוויות, והדברים עולים בקנה אחד עם עקרון המידתיות. התנאים השונים שנקבעו, תכליתם להבטיח מניעת סיכון נוסף לציבור, והסמכות בעניין זה נתונה לה כאמור מכוחו של סעיף 4א(א)(3)(ב) לפקודת המשטרה.

למעלה מן הצורך, נוסף מספר מילים על סמכותה הכללית של המשטרה לשמירת הסדר הציבורי.

סמכות המשטרה לשמירת הסדר הציבורי

14. סעיף 3 לפקודת המשטרה קובע את אחריותה הכוללת של המשטרה לשמירתו של הסדר הציבורי בתחומי המדינה:

"משטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילויין, בתפיסת עבריינים ובתביעתם לדין, בשמירתם הבטוחה של אסירים, ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש".

15. סעיף 4 לפקודת המשטרה קובע כדלקמן:

"לכל שוטר יהיו כל סמכות, חסיון וחסיונות הכרוכים במשרת שוטר לפי כל דין, ויטול על עצמו כל תפקיד ואחריות הכרוכים בה".

16. עוד מוסיף סעיף 5 לפקודת המשטרה וקובע:

"במיוחד, ובלי לגרוע מהוראות סעיפיו 4 ו-4א, יהא מתפקידו של כל שוטר –
(1) לקיים סדר בדרכים הציבוריות, ברחובות הציבוריים, במעברים, ברציפים, במקומות נחיתה, ברציפי רכבות, בנמלים, בנהרות, בתעלות, באגמים ובכל מקום שיש לציבור גישה אליו;

(2) למנוע הפרעות בשעת התקהלות או תהלוכה בדרכים הציבוריות וברחובות הציבוריים, או בסביבת בית תפילה בשעת תפילה בציבור, וכן כל אימת שדוך, רחוב, מעבר, רציף או מקום נחיתה עלולים להיות דחוסים או חסומים;

17. ככל שהמדובר באירועים בהם קיים חשש להפרת הסדר הציבורי ובכלל זה לוויית, עומדות למשטרה סמכויות ספיציפיות שונות: סמכויות לרישוי תהלוכות והפגנות (סעיף 90 לפקודת המשטרה); סמכויות לטיפול בהתקהלויות אסורות והתפרעויות (סעיפים 151-155 לחוק העונשין); סמכויות להרחיק ממקום (סעיף 4א(א) לפקודת המשטרה); בנוסף, עומדות למשטרה סמכויות עיכוב ומעצר במקרים בהם מתקיימות עבירות במסגרת הפרות סדר.

לעמדת המדינה, אף הוראות החוק שעניין שמירה על הסדר הציבורי כעולה מן הסעיפים האמורים, עשויות להקנות סמכות דוגמת עניינו במקרים המתאימים, אולם בשים לב לסד הזמנים הנתון, ולאור לשונו המפורשת של סעיף 4א, לא נרחיב בדברים האמורים במסגרת הודעה זו, תוך שמירת כל הטענות.

18. למעלה מן הצורך, נוסיף כדלקמן:

מקור סמכות נוסף הנתון למדינה (אם כי לא למשטרת ישראל) לעיכוב בהשבת גופות מחבלים הוא תקנה 133(3) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן: תקנות ההגנה), המקנה למפקד הצבאי סמכות להורות על מקום קבורת גוייתו של אדם, ומשכך מעניקה לו סמכות לעכב את החזרת גופתו של מחבל שהיה מעורב בפיגועי טרור לקבורה בידי משפחתו. ובלשון התקנה:

"133. חקירות מקרי מות וכו' ....
(3) למרות כל דבר הכלול בחוק כל-שהוא יהיה מותר למפקד צבאי לצוות כי חללו של כל אדם תקבר באותו מקום שהמפקד הצבאי יורה. המפקד הצבאי רשאי, באותו צו, להורות מי ומי יקבור אותו חלל ובאיזו שעה תיקבר.
הצו האמור יהיה הרשאה מלאה ומספקת לקבורתו של אותו חלל, וכל אדם העובר על אותו צו או מפריע לו יאשם בעבירה על התקנות האלה."

סוגיית היקף הסמכות של סעיף זה, ואופן הפעלתה, מצויה בדיון בפני בית המשפט הנכבד, במסגרת תיק בג"ץ 4466/16, 8503/16, 285/17, שבמסגרתם הוצא צו על תנאי והם קבועים לדיון בפני הרכב בית המשפט הנכבד (כב' השופטים י' דנציגר, נ' הנדל, ג' קרא) ביום 13.9.17. באותו עניין תכלית החזקת הגופות היא שונה לחלוטין ובאופן חד וחלק מעניינו, ונומקה בסוגיות שעניין סיוע בהסדר אשר יוביל להשבתם של אזרחים ישראלים וגופות חיילי צה"ל המוחזקים ברצועת עזה. המדינה סברה ועודנה סבורה כי לא נדרש בעניינו שימוש בתקנה 133 האמורה לשם עיכוב השבת הגופות מושא עניינו, בשל קיומה של סמכות בידי משטרת ישראל מכוח סעיף 4א לפקודת המשטרה, ולאור זאת ממילא התבצע הטיפול בהחזקת הגופות ובהצבת התנאים להשבתן, בידי משטרת ישראל.

תחת זאת, מעדיפה המשטרה להשיב את הגופות למשפחותיהם בהקדם, בתנאים שיהיה בהם כדי לצמצם את מידת הסכנה הנשקפת לשלום הציבור ובטחונו. נוסף על כך, עניינו של סעיף התקנות הוא בקבורת גופות מכוח צווים המוצאים לעניין זה, ובענייננו אין כל מקום לקבורת הגופות בידי המשטרה, שעה שכוונת המדינה היא להשיבן למשפחותיהם בהקדם אפשרי, ככל שיוסכמו התנאים לכך. בסד הזמנים הנתון, לא נוכל להרחיב, מטבע הדברים, באפשרות השימוש בתקנה 133 האמורה לצורך תכלית של קיום הסדר הציבורי ומניעת פגיעה בנפש וברכוש, אולם המדינה שומרת על כל טענותיה בהקשר זה.

סיכום

19. בהתאם לאמור לעיל, לאמור בדיונים בפני בית המשפט הנכבד ובתגובת המדינה, דין העתירה בכללותה להידחות. המדינה סבורה כי התנאים המגבילים שהוצבו לקיום הלוויות, הוצבו בסמכות, והם עונים לתנאי הסבירות והמידתיות, והיענות להם תוביל להשבת הגופות בהקדם אפשרי.

היום, ב' אב תשע"ז

25 יולי 2017

אבי מיליקובסקי, עו"ד
סגן בכיר במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה